

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

**Notificarea Comisiei privind întrebări și răspunsuri legate de aplicarea Regulamentului (UE)
nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu
privire la produsele alimentare**

(2018/C 196/01)

Cuprins

1. Introducere	1
2. Cerințele generale de etichetare	2
2.1. Practici corecte de informare	2
2.2. Punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare	2
2.3. Prezentarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare și lizibilitatea	2
2.4. Mențiuni obligatorii (articolul 9 și secțiunea 2 din regulament)	3
2.5. Mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare	5
3. Declarația nutrițională	6
3.1. Aplicarea declarației nutriționale	6
3.2. Declarația nutrițională obligatorie	6
3.3. Indicații facultative	7
3.4. Forme de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale	10
3.5. Forme de exprimare și prezentare suplimentare	12
3.6. Scutiri de la declarația nutrițională obligatorie	12
3.7. Suplimente alimentare	14
3.8. Produse specifice	14

1. Introducere

La 25 octombrie 2011, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) nr. 1169/2011⁽¹⁾ privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (denumit în continuare „regulamentul”). Regulamentul modifică dispozițiile existente privind etichetarea produselor alimentare în Uniune pentru a permite consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză și să utilizeze în mod sigur produsele alimentare, asigurând în același timp libera circulație a produselor alimentare fabricate și comercializate în mod legal. Regulamentul se aplică de la 13 decembrie 2014, cu excepția dispozițiilor referitoare la declarația nutrițională, care se aplică începând cu 13 decembrie 2016.

Prezenta comunicare este menită să sprijine operatorii din sectorul alimentar și autoritățile naționale în aplicarea regulamentului prin furnizarea de răspunsuri la o serie de întrebări care au fost formulate după intrarea în vigoare a regulamentului.

Comunicarea reflectă discuțiile Direcției Generale Sănătate și Siguranță Alimentară (DG SANTE) a Comisiei purtate cu experți din state membre în contextul Grupului de lucru privind Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.

Prezenta comunicare nu aduce atingere interpretării pe care o poate da Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

2. Cerințele generale de etichetare

2.1. Practici corecte de informare

2.1.1. Articolul 7 alineatul (1) litera (d) din regulament prevede că „Informațiile referitoare la produsele alimentare nu trebuie să inducă cumpărătorul în eroare, sugerând, prin intermediul prezentării, în descrieri sau imagini, prezența unui anumit produs alimentar sau a unui anumit ingredient, câtă vreme, în realitate, o componentă prezentă în mod natural sau un ingredient utilizat în mod normal în respectivul produs alimentar a fost înlocuit(ă) cu o altă componentă sau cu un alt ingredient”. Ce tip de cazuri, cu titlu indicativ, ar intra în domeniul de aplicare al acestei dispoziții? Cum ar trebui etichetate corect produsele alimentare?

Dispoziții pertinente: articolul 2 alineatul (2) litera (f), articolul 7 alineatul (1) litera (d), articolul 13 alineatul (2), anexa VI partea A punctul 4.

Aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (d) ar fi declanșată atunci când se consideră că un consumator mediu ar avea tendința să considere că un anumit produs alimentar este în mod normal fabricat cu un anumit ingredient sau un anumit ingredient este prezent în mod natural în acest aliment, deși a fost înlocuit cu o altă componentă sau cu un alt ingredient.

Pot fi date următoarele exemple:

- un produs alimentar în cazul căruia un ingredient utilizat în mod normal în respectivul produs alimentar a fost înlocuit cu o altă componentă sau cu un alt ingredient, de exemplu pizza, pentru care prezența brânzei este de așteptat dată fiind o imagine pe etichetă, deși brânza a fost înlocuită cu un alt produs, denumit în alt mod, fabricat din materii prime utilizate în scopul înlocuirii, integral sau parțial, a laptelui;
- un aliment în care o componentă prezentă în mod natural în respectivul produs alimentar a fost înlocuită cu o altă componentă sau cu un alt ingredient, de exemplu un produs care arată ca brânza, deși grăsimea din lapte a fost înlocuită cu grăsimi de origine vegetală.

În ceea ce privește etichetarea în cazul produselor alimentare în care într-un produs se utilizează ingrediente de substituție, denumirea produsului trebuie să fie urmată imediat de numele ingredientului (ingredientelor) de substituție, imprimat pe ambalaj sau pe etichetă astfel încât să se asigure o lizibilitate bună, utilizând caractere cu o dimensiune raportată la înălțimea literei x de cel puțin 75 % din înălțimea literei x pentru denumirea produsului și care să nu fie mai mică de 1,2 mm.

Este la latitudinea operatorului din sectorul alimentar să găsească un nume pentru acest produs alimentar de substituție, în conformitate cu normele privind denumirea produsului alimentar.

În plus, dacă este cazul, dispozițiile din legislația specifică în vigoare trebuie, de asemenea, respectate. De exemplu, este interzisă utilizarea denumirii „imitație de brânză”, deoarece denumirea „brânză” este rezervată exclusiv pentru produsele lactate⁽¹⁾.

2.2. Punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii referitoare la produse alimentare

2.2.1. În cazul produselor alimentare preambalate, informațiile obligatorii trebuie să apară direct pe ambalaj sau pe eticheta atașată acestuia. Ce tip de etichete pot fi utilizate pentru o etichetă atașată pe ambalaj?

Dispoziții pertinente: articolul 2 alineatul (2) litera (i), articolul 12

Etichetele trebuie să nu poată fi îndepărtate cu ușurință, întrucât ar afecta disponibilitatea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare și dreptul consumatorului de a avea acces la ele.

În cazul etichetelor detașabile aplicate pe ambalaj, trebuie efectuată o evaluare de la caz la caz pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite cerințele generale cu privire la punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii.

Poate fi utilizat orice tip de etichete despre care se consideră că îndeplinesc criteriile menționate anterior.

2.3. Prezentarea informațiilor obligatorii referitoare la produse alimentare și lizibilitatea

2.3.1. Cum se determină „suprafața celei mai mari fețe”, în special în cazul dozelor sau al sticlelor?

Dispoziții pertinente: articolul 13 alineatul (3), articolul 16 alineatul (2), anexa V punctul 18

În cazul ambalajelor sub formă dreptunghiulară sau al cutiilor, „suprafața celei mai mari fețe” este simplu de determinat, și anume, este reprezentată de cea mai mare parte a ambalajului respectiv (înălțime x lățime).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, anexa VII partea III (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

În cazul ambalajelor cilindrice (de exemplu, dozele) sau al ambalajelor sub formă de sticle (de exemplu, sticlele) care au adesea forme inegale, „cea mai mare față” poate fi înțeleasă ca fiind suprafața ambalajului cu excepția extremităților și a marginilor superioare și inferioare ale dozelor, a umărului, precum și a gâtului sticlelor și borcanelor.

Cu titlu indicativ, conform Recomandării Internaționale nr. 79 a Organizației Internaționale de Metrologie Legală⁽¹⁾, suprafața de afișaj principal a ambalajului în cazul unui ambalaj cilindric sau aproape cilindric este calculată ca 40 % din produsul dintre înălțimea pachetului și circumferința cu excepția extremităților și a marginilor superioare și inferioare ale dozelor, a umărului, precum și a gâtului sticlelor și borcanelor.

2.3.2. Cum este definită dimensiunea majusculor și a numerelor?

Dispoziții pertinente: Anexa IV

Dimensiunea majusculor și a numerelor trebuie să fie echivalentă cu litera „A” majusculă, cu care începe cuvântul „Apendice”, în cazul în care înălțimea literei mici x este mai mare sau egală cu 1,2 mm.

2.3.3. Dimensiunea obligatorie a fontului, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (2), se aplică, de asemenea, mențiunilor obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, cum ar fi cele enumerate în anexa III?

Dispoziții pertinente: articolul 13 alineatul (2), anexa III

Dimensiunea minimă a fontului prevăzută la articolul 13 alineatul (2) se aplică numai pentru mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1).

În cazul în care mențiunile obligatorii suplimentare enumerate în anexa III sunt prezentate într-un mod care face parte din denumirea produsului alimentar, se aplică cerința privind dimensiunea obligatorie a fontului prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

În alte cazuri, dimensiune obligatorie a fontului nu se aplică.

2.3.4. Dimensiunea obligatorie a fontului, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (2), se aplică și mențiunilor obligatorii suplimentare care însoțesc numele produsului alimentar, cum ar fi cele enumerate în anexa VI partea A (de exemplu, „decongelat”, „afumat”, „iradiat”)?

Dispoziții pertinente: articolul 13 alineatul (2), anexa VI partea A

Da, deoarece aceste mențiuni obligatorii sunt asociate cu denumirea produsului alimentar pentru care se aplică dispozițiile privind dimensiunea minimă a fontului prevăzute la articolul 13 alineatul (2).

În ceea ce privește anexa VI, partea A, punctul 4, regulamentul prevede o dimensiune a fontului raportată la înălțimea literei x de cel puțin 75 % din înălțimea literei x pentru denumirea produsului și care, în orice caz, nu va fi mai mică decât dimensiunea minimă a fontului stipulată la articolul 13 alineatul (2).

2.4. Mențiuni obligatorii (articolul 9 și secțiunea 2 din regulament)

2.4.1. Denumirea produsului alimentar

În ce caz denumirea unui produs alimentar trebuie să includă o mențiune privind prezența adaosului de apă care depășește 5 % din greutatea produsului finit?

Dispoziții pertinente: Anexa VI, partea A, punctul 6

În denumirea produsului alimentar trebuie inclusă o mențiune privind prezența adaosului de apă care depășește 5 % din greutatea produsului finit în următoarele cazuri:

- produse pe bază de carne și preparate din carne care au un aspect de tranșă, ciozvărtă, felie, porție sau carcasă de carne;
- produse pescărești și preparate din produse pescărești care au un aspect de tranșă, ciozvărtă, felie, porție sau file sau de produs pescăresc întreg.

⁽¹⁾ Organizația Internațională de Metrologie Legală, Recomandarea Internațională R79 [Ediția 1997 (E)]. https://www.oiml.org/en/files/pdf_r/r079-e15.pdf

Pentru a stabili dacă un produs alimentar îndeplinește aceste cerințe, operatorii din sectorul alimentar trebuie să evalueze fiecare caz. În această privință, modul de prezentare a produsului alimentar trebuie să fie luat în considerare. Cu titlu indicativ, această mențiune nu este obligatorie pentru produse alimentare precum cârnații și salamurile (de exemplu mortadella, hot dog), cârnatul negru, rulada de carne, pateul de carne/pește, chifteluțele de carne/pește.

2.4.2. Lista ingredientelor

— Ar trebui menționate în lista ingredientelor și nanomaterialele fabricate? Există excepții?

Dispoziții pertinente: articolul 18 alineatul (3) și articolul 20

Toate nanomaterialele fabricate utilizate ca ingrediente trebuie specificate în mod clar în lista ingredientelor.

La articolul 20 literele (b), (c) și (d) sunt prevăzute excepții privind includerea în lista de ingrediente pentru aditivi alimentari și enzimele alimentare, precum și pentru substanțele suport și substanțe care nu sunt aditivi alimentari. Aceleași excepții se aplică și atunci când acestea sunt sub formă de nanomateriale fabricate.

— Indicarea și denumirea ingredientelor

— Este posibil să se introducă pe etichetă mențiunea „ulei de rapiță sau ulei de palmier parțial hidrogenat”, în cazul în care un producător modifică sursa uleiului vegetal?

Dispoziții pertinente: articolul 7 și articolul 18, anexa VII partea A punctele 8 și 9

Nu, aceste indicații nu ar fi în conformitate cu regulamentul. Nu este posibilă afișarea pe etichetă a unor informații care nu sunt exacte sau suficient de specifice cu privire la caracteristicile produsului alimentar și care ar putea induce în eroare consumatorul.

— Lista de mențiuni privind originea vegetală specifică este obligatorie pentru orice produs alimentar care conține uleiuri sau grăsimi de origine vegetală, indiferent de cantitatea de ulei sau grăsime din produsul alimentar respectiv?

Dispoziții pertinente: articolul 18, anexa VII partea A punctele 8 și 9

Da, este obligatorie indiferent de cantitatea de ulei sau grăsime din produsul alimentar respectiv.

2.4.3. Precizarea cantității nete

Regulamentul prevede că, „în cazul în care produsul alimentar a fost glazurat, cantitatea netă declarată a produsului alimentar trebuie să excludă glazura”. Aceasta înseamnă că, în astfel de cazuri, cantitatea netă a produsului alimentar va fi identică cu cantitatea netă după scurgere. Pe etichetă trebuie să se menționeze atât „cantitatea netă”, cât și „cantitatea netă după scurgere”?

Dispoziții pertinente: anexa IX punctul 5.

Atunci când un produs alimentar solid este prezentat într-un mediu lichid de acoperire, cantitatea netă după scurgere trebuie indicată în plus față de greutatea/cantitatea netă. În sensul prezentului punct, apa congelată sau congelată rapid este considerată a fi un mediu lichid, ceea ce atrage după sine obligația de a include pe etichetă informații cu privire la cantitatea netă, precum și la cantitatea netă după scurgere. În plus, regulamentul prevede că atunci când un produs alimentar congelat sau congelat rapid a fost glazurat, cantitatea netă trebuie să excludă glazura (cantitate netă fără glazură).

În consecință, cantitatea netă declarată a produsului alimentar glazurat este identică cu cantitatea netă după scurgere a acestuia. Luând în considerare acest lucru, precum și necesitatea de a evita inducerea în eroare a consumatorilor, următoarele indicații nete sunt posibile:

— dubla indicație:

— greutate netă: X g și

— greutate netă după scurgere: X g;

— indicația comparativă:

— greutate netă = greutate netă după scurgere = X g;

— indicația unică:

— greutate netă (fără glazură): X g.

2.4.4. „A se consuma de preferință înainte de” sau „A se consuma înainte de”

Cidrul trebuie etichetat cu data minimă de valabilitate „a se consuma de preferință înainte de”?

Dispoziții pertinente: articolul 24, anexa X punctul 1 litera (d)

Nu, cidrul obținut prin fermentare nu trebuie să poarte data minimă de valabilitate, deoarece aparține categoriei „vinurilor, vinurilor licoroase, vinurilor spumoase, vinurilor aromatizate și produselor similare obținute din alte fructe decât strugurii, precum și băuturilor care corespund codurilor NC 2206 00 obținute din struguri sau din must de struguri”, care este scutită de această obligație.

Cu toate acestea, un produs obținut prin amestecare alcoolului cu suc de fructe nu ar fi considerat „produse similare obținute din alte fructe decât strugurii” în categoria menționată mai sus și, prin urmare, indicația unei termen minim de valabilitate „de preferință înainte de” ar fi necesară, cu excepția cazului în care produsul conține 10 % sau mai mult alcool în volum (o indicare a datei durabilității minime „a se consuma de preferință înainte de” nu este necesară în cazul băuturilor care conțin 10 % sau mai mult alcool în volum).

2.4.5. Instrucțiuni de utilizare

În ceea ce privește „instrucțiunile de utilizare”, un operator din sectorul alimentar poate utiliza simbolul unei tigăi sau al unui cuptor în locul cuvântului „tigaie” sau „cuptor”?

Dispoziții pertinente: articolul 9 alineatul (2) și articolul 27

Nu, nu este posibil. Mențiunile obligatorii, cum ar fi instrucțiunile de utilizare, trebuie să fie indicate prin cuvinte și cifre. Utilizarea pictogramelor sau a simbolurilor este doar un mijloc suplimentar de a exprima aceste informații.

Cu toate acestea, Comisia poate adopta în viitor acte de punere în aplicare care să permită exprimarea uneia sau mai multor informații obligatorii cu ajutorul pictogramelor sau simbolurilor în locul cuvintelor sau al cifrelor.

2.5. *Mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare*

2.5.1. Etichetarea produselor alimentare congelate

— Data congelării sau data primei congelări, în cazul în care produsul a fost congelat de mai multe ori, trebuie să figureze în mod obligatoriu pe eticheta cărnii congelate, a preparatelor din carne congelate și a produselor pescărești netransformate congelate care nu sunt preambalate?

Dispoziții pertinente: anexa III

Nu. Data congelării este obligatorie numai la etichetarea cărnii congelate, a preparatelor din carne congelate și a produselor pescărești netransformate congelate care sunt preambalate. Statele membre pot hotărî ca această cerință să se aplice și în cazul produselor care nu sunt preambalate.

— Cum sunt definite „produsele pescărești neprelucrate”?

Noțiunea de „produse pescărești”⁽¹⁾ acoperă toate animalele marine sau de apă dulce (cu excepția moluștelor bivalve, echinodermelor vii, tunicatelor vii și gasteropodelor marine vii și a tuturor mamiferelor marine, reptilelor și broaștelor), sălbatice sau de crescătorie, inclusiv toate formele, părțile și produsele comestibile ale acestor animale. Produsele pescărești neprelucrate⁽²⁾ sunt produsele pescărești care nu au fost prelucrate și includ produse care au fost divizate, separate, tranșate, decupate, dezosate, tocate, jupuite, măcinate, tăiate, curățate, curățate de solzi, decorate, sfărâmate, răcite, înghețate, congelate sau decongelate.

— Poate mențiunea „congelat rapid la [DATA]” să fie utilizată pentru a indica data congelării pe carnea congelată, preparatele din carne congelate și produsele pescărești neprelucrate congelate?

Dispoziții pertinente: anexa III punctul 6 și anexa X punctul 3.

Nu, mențiunea „congelat rapid la [...]” nu poate fi utilizată deoarece anexa X prevede în mod clar că termenul care trebuie utilizat este „congelat la [...]”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) Nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, anexa I punctul 3.1 (JO L 139, 30.4.2004, p. 55).

⁽²⁾ Pe baza definiției produselor alimentare neprelucrate, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

3. Declarația nutrițională

3.1. Aplicarea declarației nutriționale

3.1.1. Normele privind declarația nutrițională stabilite în regulament se aplică tuturor produselor alimentare?

Dispoziții pertinente: articolul 29

Normele nu se aplică următoarelor produse alimentare care dispun de propriile lor norme în materie de etichetare nutrițională:

— suplimente alimentare ⁽¹⁾;

— ape minerale naturale ⁽²⁾.

În ceea ce privește produsele alimentare pentru anumite grupuri, regulamentul se aplică fără a aduce atingere normelor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 609/2013 ⁽³⁾ sau măsurilor specifice din respectivul cadru.

3.2. Declarația nutrițională obligatorie

3.2.1. Ce trebuie să se declare?

Dispoziții pertinente: articolele 13, 30, 32, 34 și 44 și anexele IV și XV

Declarația nutrițională obligatorie trebuie să includă toate informațiile următoare: valoarea energetică și cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare.

Valoarea energetică trebuie exprimată atât în kJ (kilojouli), cât și în kcal (kilocalorii). Întâi trebuie menționată valoarea în kilojouli și apoi valoarea în kilocalorii. Poate fi utilizată abrevierea kJ/kcal.

Ordinea prezentării informațiilor este după cum urmează:

energia
grăsimi
din care
— acizi grași saturați,
glucide
din care
— zaharuri
proteine
sare

Dacă spațiul permite, declarația se prezintă sub formă de tabel, cu alinierea numerelor. În lipsa unui spațiu suficient pentru ca informația să fie prezentată sub formă de tabel, informațiile pot fi prezentate sub formă liniară.

Normele privind dimensiunile minime ale fontului se aplică declarației nutriționale, care trebuie tipărită cu caractere al căror font poate fi descris astfel: înălțimea literei mici x este mai mare sau egală cu 1,2 mm. Pentru ambalajele sau recipientele în cazul cărora cea mai mare față are o suprafață mai mică de 80 cm², înălțimea literei mici x este mai mare sau egală cu 0,9 mm. Înălțimea literei mici x este definită în anexa IV la regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, 12.7.2002, p. 51).

⁽²⁾ Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale, (JO L 164, 26.6.2009, p. 45).

⁽³⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

(NB: Produsele alimentare din ambalaje sau recipiente în cazul cărora cea mai mare față are o suprafață mai mică de 25 cm² sunt exceptate de la furnizarea obligatorie a etichetării nutriționale (anexa V punctul 18, a se vedea punctul 3.6.1 de mai jos).

În cazurile în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrienți dintr-un produs este neglijabilă, informațiile referitoare la elementele respective pot fi înlocuite cu o mențiune precum „Conține cantități neglijabile de [...]” care trebuie amplasată în imediata apropiere a declarației nutriționale (a se vedea punctul 3.2.2 pentru noțiunea de cantitate neglijabilă).

Există produse care sunt scutite de obligația de a furniza declarația nutrițională (a se vedea punctul 3.6.1).

3.2.2. În cazul în care un produs conține o cantitate neglijabilă de nutrient (nutrienți) pentru care etichetarea este obligatorie sau dacă un produs are o valoare energetică neglijabilă, este necesar ca valoarea energetică sau nutrienții respectivi să fie incluși în tabelul nutrițional [articolul 34 alineatul (5)]?

Dispoziții pertinente: articolul 34 alineatul (5)

Nu, în cazul în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrient este neglijabilă, declarația nutrițională referitoare la nutrientul respectiv poate fi înlocuită cu o mențiune precum „Conține cantități neglijabile de [...]” care trebuie amplasată în imediata apropiere a declarației nutriționale.

3.2.3. Când poate fi utilizată o declarație care să indice faptul că prezența conținutului de sare se datorează exclusiv prezenței în mod natural a sodiului?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (1)

Declarația care indică faptul că prezența conținutului de sare se datorează exclusiv prezenței în mod natural a sodiului poate figura în imediata apropiere a declarației nutriționale de pe produsele alimentare la care nu s-a adăugat sare, cum ar fi laptele, legumele, carnea și peștele. În cazul în care s-a adăugat sare în timpul prelucrării sau ca urmare a adăugării unor ingrediente care conțin sare, de exemplu jambon, brânză, mășline, hamsii etc., această declarație nu poate fi utilizată.

3.2.4. Cantitatea de „sare” menționată în declarația nutrițională obligatorie va fi calculată cu ajutorul formulei: sare = sodiu $\times$ 2,5. Trebuie luate în calcul toate formele de sodiu provenind din orice ingredient, de exemplu zaharinatul de sodiu, ascorbatul de sodiu etc.?

Dispoziții pertinente: anexa I punctul 11

Da, conținutul echivalent de sare trebuie să fie întotdeauna derivat din totalul conținutului de sodiu al produsului alimentar cu ajutorul următoarei formule: sare = sodiu $\times$ 2,5.

3.3. *Indicații facultative*

3.3.1. Ce alți nutrienți pot fi declarați?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (2), articolele 32, 33 și 34, anexa XV

Declarația nutrițională obligatorie poate, de asemenea, fi completată cu o indicație privind cantitatea unora sau mai multora dintre următoarele elemente:

- (a) acizi grași mononesaturați;
- (b) acizi grași polinesaturați;
- (c) polioli;
- (d) amidon;
- (e) fibre;
- (f) vitamine și minerale.

Ordinea prezentării informațiilor, după caz, trebuie să fie următoarea:

energia
grăsimi
din care
— acizi grași saturați,
— acizi grași mononesaturați,
— acizi grași polinesaturați,
glucide
din care
— zaharuri,
— polioli,
— amidon,
fibre
proteine
sare
vitamine și minerale

Dacă spațiul permite, declarația se prezintă sub formă de tabel, cu alinierea numerelor. În lipsa unui spațiu suficient pentru ca informația să fie prezentată sub formă de tabel, informațiile pot fi prezentate sub formă liniară.

Cantitățile de nutrienți trebuie declarate în grame (g) ⁽¹⁾ per 100 g sau per 100 ml și, în plus, pot fi exprimate per porție sau per unitate de consum.

3.3.2. În cazul în care o substanță pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate nu face parte din declarația nutrițională, cum ar trebui declarate aceste informații?

Dispoziții pertinente: articolele 30 și 49

Atunci când nutrientul pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate face parte din declarația nutrițională, nu este necesară o altă mențiune pe etichetă.

Atunci când nutrientul sau o altă substanță pentru care a fost făcută o mențiune nutrițională și/sau de sănătate nu face parte din declarația nutrițională, cantitatea de nutrient sau de altă substanță trebuie să fie declarată în același câmp vizual, adică în imediata apropiere a declarației nutriționale (a se vedea, de asemenea, punctul 3.3.5 de mai sus).

3.3.3. În cazul în care cantitatea de fibre [sau orice alt nutrient menționat la articolul 30 alineatul (2)] este declarată pe un produs alimentar care nu este preambalat, care sunt celelalte elemente nutritive care trebuie declarate?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatele (1), (2) și (5) și articolul 49

În cazul în care un operator din sectorul alimentar este interesat să declare conținutul de fibre al unui produs sau valoarea oricărui alt nutrient menționat la articolul 30 alineatul (2), trebuie depusă o declarație nutrițională completă. Aceasta cuprinde:

- valoarea energetică; și
- cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare.

⁽¹⁾ A se vedea, de asemenea, unitățile de măsură specifice pentru vitamine și minerale din anexa XIII partea A punctul 1.

Atunci când o mențiune nutrițională și/sau de sănătate se referă la orice nutrient menționat la articolul 30 alineatul (2), conținutul acestui nutrient trebuie să fie, de asemenea, precizat în declarația nutrițională.

3.3.4. Este posibil să se menționeze pe etichetă conținutul de fibre utilizând un procent din consumul de referință, chiar dacă nu există o doză de referință armonizată pentru fibre prevăzută în regulament?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (2) și articolul 35 alineatul (1) litera (e)

Nu. Doar nutrienții pentru care conținutul poate fi exprimat ca procent din consumul de referință sunt cei pentru care consumul de referință este stabilit în anexa XIII, chiar și atunci când sunt utilizate forme suplimentare de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale.

3.3.5. Este posibil să se menționeze pe etichetă conținutul de componente ale nutrienților declarați în mod voluntar, cum ar fi „acizii grași omega 3”, în calitate de componente ale acizilor grași polinesaturați?

Dispoziții pertinente: articolul 30

Nu. Declarația nutrițională este o listă exhaustivă care precizează valoarea energetică și nutrienții și nu poate fi completată cu nicio altă informație nutrițională (a se vedea însă și punctul 3.3.2 de mai jos).

3.3.6. Ce informații nutriționale pot fi repetate pe ambalaj?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (3), articolul 32 alineatul (2), articolul 33 și articolul 34 alineatul (3)

Unele dintre informațiile nutriționale obligatorii pot fi repetate pe ambalaj în câmpul vizual principal (cunoscut sub denumirea de „partea frontală a ambalajului”), utilizându-se unul dintre următoarele formate:

— valoarea energetică; sau

— valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare.

Normele privind dimensiunea minimă a fontului se aplică și acestei declarații repetate [a se vedea articolul 13 alineatul (2), anexa IV, precum și punctul 3.2.1].

Atunci când este repetată, declarația nutrițională păstrează forma unei liste cu un conținut definit și limitat. Nu este permisă nicio informație suplimentară în declarația nutrițională care figurează în câmpul vizual principal.

Atunci când este repetată, declarația poate fi făcută doar per porție/unitate de consum (cu condiția ca porția/unitatea să fie cuantificată în imediata apropiere a declarației nutriționale, iar numărul de porții/unități să fie menționat pe eticheta de pe ambalaj). Cu toate acestea, valoarea energetică trebuie de asemenea să fie furnizată per 100 g sau per 100 ml.

3.3.7. Atunci când informațiile nutriționale repetate în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) sunt exprimate ca procentaj din consumul de referință, aceste informații trebuie, de asemenea, să apară în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”)?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (3), articolul 32 alineatul (4) și articolul 33, anexa XIII

Informațiile nutriționale repetate în mod voluntar în câmpul vizual principal (pe „partea frontală a ambalajului”) trebuie să conțină doar informații despre valoarea energetică sau despre valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Aceste informații trebuie să fie, de asemenea, furnizate în declarația nutrițională obligatorie (pe „partea posterioară a ambalajului”). Cu toate acestea, este posibilă exprimarea acestor informații de pe partea frontală a ambalajului ca procentaj din consumul de referință (în plus față de valorile absolute), chiar dacă această formă de exprimare nu este utilizată în declarația nutrițională obligatorie.

3.3.8. Este posibil să se repete declarația nutrițională o dată sub forma unei simple declarații a valorii energetice și încă o dată ca valoarea energetică însoțită de cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (3) și articolul 34 alineatul (3)

Declarația nutrițională poate fi repetată ca valoarea energetică sau valoarea energetică însoțită de cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Este, de asemenea, posibil să se repete informațiile de mai multe ori.

Aceste adăugiri voluntare ale declarației nutriționale trebuie să apară în câmpul vizual principal și să fie conforme cu dispozițiile privind dimensiunea minimă a fontului.

3.3.9. Este permisă etichetarea conținutului unui singur nutrient pe fața ambalajului, sub forma X% grăsimi?

Dispoziții pertinente: articolul 30 alineatul (3)

Repetarea voluntară a declarației nutriționale nu permite etichetarea conținutului unui singur nutrient, deoarece informațiile care trebuie furnizate ar fi doar valoarea energetică sau valoarea energetică însoțită de cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare.

Cu toate acestea, eticheta poate include declarația conținutului unui singur nutrient, atunci când această declarație este impusă prin lege, cum ar fi conținutul de grăsime:

- al anumitor tipuri de lapte de băut menționate în partea IV punctul III alineatul (1) din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole;
- al anumitor grăsimi tartinabile menționate în anexa VII partea VII punctul I și appendicele II al acestora din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole.

De asemenea, ar fi posibil să se indice pe etichetă mențiuni precum „conținut redus de grăsimi” sau „grăsimi < 3 %”, cu condiția ca acestea să respecte condițiile de utilizare a respectivei declarații și alte dispoziții relevante din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare și cu condiția ca articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 să fie, de asemenea, respectat.

3.3.10. În cazul în care produsele sunt destinate vânzării în mai multe țări, este posibilă furnizarea declarațiilor nutriționale în formatul cerut de către SUA și Canada în plus față de declarația nutrițională care îndeplinește cerințele regulamentului?

Dispoziții pertinente: articolele 30, 34 și 36, anexele XIV și XV

Nu. O declarație nutrițională în formatul solicitat de către SUA și Canada nu ar fi în conformitate cu cerințele UE, întrucât atât informațiile obligatorii, cât și cele voluntare trebuie să fie conforme cu normele stabilite în regulament. O astfel de etichetare ar putea, de asemenea, induce în eroare consumatorul din cauza factorilor de conversie diferiți utilizați în SUA pentru calcularea valorii energetice și a cantității de nutrienți.

3.4. *Forme de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale*

3.4.1. Care sunt formele de exprimare a elementelor obligatorii în declarația nutrițională?

Dispoziții pertinente: articolele 32 și 33, anexele XIII și XV

Cantitățile de grăsimi, grăsimi saturate, glucide, zaharuri, proteine și sare trebuie să fie exprimate în grame (g) per 100 g sau per 100 ml, iar valoarea energetică trebuie exprimată în kilojouli (kJ) și în kilocalorii (kcal) per 100 g sau per 100 ml de produs alimentar.

Ele pot fi, de asemenea, exprimate per porție sau per unitate de consum. Porția sau unitatea de consum trebuie să fie ușor de recunoscut de către consumator și cuantificată pe etichetă în imediata apropiere a declarației nutriționale, iar numărul de porții sau unități conținute în ambalaj trebuie să fie declarat pe etichetă.

În plus, valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare pot fi exprimate, de asemenea, ca procentaj din consumul de referință indicat în următorul tabel per 100 g sau per 100 ml. Pe lângă sau în loc de o asemenea declarație per 100 ml sau per 100g, procentajele din consumul de referință pot fi exprimate per porție/unitate de consum.

Valoarea energetică sau nutrient	Consumul de referință
Energie	8 400 kJ/2 000 kcal
Conținut total de grăsimi	70 g

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

Valoarea energetică sau nutrient	Consumul de referință
Acizi grași saturați	20 g
Glucide	260 g
Zaharuri	90 g
Proteine	50 g
Sare	6 g

Atunci când procentajele din consumul de referință sunt exprimate per 100 g sau per 100 ml, declarația nutrițională trebuie să includă următoarea mențiune: „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)”.

În cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate, declarația nutrițională poate fi exprimată doar per porție sau per unitate de consum.

3.4.2. Poate acronimul CR pentru consumul de referință să fie utilizat pe etichetele produselor alimentare?

Dispoziții pertinente: articolele 32 și 33

Acronimul CR pentru consumul de referință poate fi utilizat pe etichetele produselor alimentare, cu condiția să fie explicat în totalitate pe ambalaj și să poată fi găsit cu ușurință de către consumatori. Mențiunea „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)” nu poate fi modificată.

3.4.3. Poate fi utilizat termenul „Cantitatea Zilnică Estimată” sau acronimul său CZE?

Dispoziții pertinente: articolele 32 și 33

Obiectivul regulamentului este de a armoniza conținutul, exprimarea și prezentarea informațiilor nutriționale furnizate consumatorilor, inclusiv a informațiilor furnizate în mod voluntar. Având în vedere acest obiectiv, nu este posibil să se utilizeze termenul „Cantitatea Zilnică Estimată” sau acronimul său CZE în contextul aplicării articolelor 32 și 33 din regulament (a se vedea, de asemenea, punctul 3.4.2). De asemenea, ar trebui remarcat faptul că noțiunea de consum de referință este diferită de noțiunea de cantitate zilnică estimată, întrucât, spre deosebire de termenul „cantitate zilnică estimată”, termenul „consum de referință” nu implică ideea de recomandare nutrițională. Nu există nicio recomandare nutrițională de a se consuma, de exemplu, 20 g de acizi grași saturați pe zi, iar consumatorii nu ar trebui să creadă că aceasta este o cantitate minimă necesară pentru menținerea sănătății.

3.4.4. Mențiunea suplimentară „Consumul de referință al unui adult obișnuit (8 400 kJ/2 000 kcal)” ar trebui indicată în imediata apropiere a fiecărei declarații nutriționale?

Dispoziții pertinente: articolele 32 și 33

Da, atunci când informațiile sunt exprimate ca procentaj din consumul de referință per 100 g sau 100 ml.

Nu, atunci când informațiile sunt exprimate per porție.

3.4.5. Consumul de referință în materie de valoare energetică și nutrienți este stabilit pentru adulți. Este posibil ca valoarea energetică și cantitățile de nutrienți să fie exprimate în mod voluntar ca procentaj din consumul de referință pentru copii, în locul sau în plus față de procentajele din consumul de referință pentru adulți?

Dispoziții pertinente: articolul 32 alineatul (4), articolul 36 alineatul (3) și articolul 43, anexa XIII

Indicarea în mod voluntar a consumului de referință pentru grupe specifice de populație este permisă numai în cazul în care au fost adoptate dispoziții ale Uniunii în acest sens sau, în absența acestora, norme naționale.

Valoarea energetică și cantitățile de nutrienți pot fi exprimate doar ca procentaj din consumul de referință pentru adulți, în plus față de exprimarea acestora sub formă de valori absolute. Cu toate acestea, regulamentul solicită Comisiei să adopte acte de punere în aplicare privind indicarea consumului de referință pentru grupe specifice de populație, în plus față de consumul de referință stabilit pentru adulți; astfel, consumul de referință pentru copii ar putea fi disponibil în viitor. Până la adoptarea unor astfel de dispoziții ale Uniunii, statele membre pot adopta norme naționale care să stabilească, pe o bază științifică, consumul de referință pentru astfel de grupe de populație. Utilizarea consumului de referință pentru alte grupe specifice de populație, cum ar fi copiii, nu este permisă pentru produse introduse pe piață sau etichetate începând cu 13 decembrie 2014, cu excepția cazului în care dispozițiile Uniunii sau normele naționale stabilesc, pe o bază științifică, un consum de referință pentru aceste grupe.

3.4.6. Ce înseamnă o unitate de consum? Pentru definirea unei porții pot fi utilizate pictogramele? Este posibil să se utilizeze simbolul $\approx$ sau $\sim$ care înseamnă „aproximativ egal cu” pentru indicarea numărului de porții dintr-un ambalaj?

Dispoziții pertinente: articolul 33

„Unitatea de consum” trebuie să fie ușor de recunoscut de către consumator și înseamnă o unitate care poate fi consumată în mod individual. O singură unitate de consum nu reprezintă neapărat o porție. De exemplu, un pătrățel dintr-o tabletă de ciocolată ar putea reprezenta o unitate de consum, însă o porție ar însemna mai mult decât un pătrățel de ciocolată.

Simbolurile sau pictogramele pot fi utilizate pentru definirea porției sau unității de consum. Regulamentul prevede doar ca unitatea de consum sau porția să fie ușor de recunoscut și cuantificată pe etichetă. În cazul în care se utilizează simboluri sau pictograme, semnificația acestora trebuie să fie clară și să nu inducă în eroare consumatorii.

Ușoarele variații ale numărului de unități de consum sau de porții dintr-un produs pot fi semnalate prin utilizarea simbolului $\approx$ sau $\sim$ înainte de numărul de porții sau de unități de consum.

3.5. *Forme de exprimare și prezentare suplimentare*

3.5.1. În locul cuvintelor pot fi utilizate numai pictogramele ca simboluri pentru nutrienți și/sau valoarea energetică?

Dispoziții pertinente: articolul 34, anexa XV

Nu. Informațiile nutriționale obligatorii și voluntare trebuie să respecte un anumit format, care impune menționarea termenilor „valoare energetică” și „nutrienți” cu cuvinte.

Principiul general potrivit căruia informațiile obligatorii trebuie să fie indicate în cuvinte și cifre, se aplică, de asemenea, în cazurile în care informațiile nutriționale sunt furnizate în mod voluntar. Pictogramele și simbolurile pot fi utilizate în mod suplimentar.

3.5.2. Valoarea energetică poate fi exprimată numai în kcal în cazul în care informațiile nutriționale sunt repetate, în mod voluntar, în câmpul vizual principal?

Dispoziții pertinente: articolul 32 alineatul (1), anexa XV

Nu. Informațiile privind valoarea energetică trebuie să fie exprimate în mod sistematic în kilojouli (kJ) și în kilocalorii (kcal).

3.6. *Scutiri de la declarația nutrițională obligatorie*

3.6.1. Care sunt excepțiile?

Dispoziții pertinente: articolul 16 alineatul (3) și alineatul (4), articolul 30 alineatul (4) și alineatul (5) și articolul 44 alineatul (1) litera (b), anexa V

Produsele din anexa V sunt exceptate de la cerința de a furniza declarații nutriționale obligatorii, cu excepția cazurilor în care sunt făcute mențiuni nutriționale și/sau de sănătate.

În plus, excepția se aplică băuturilor alcoolice (care conțin peste 1,2 % alcool) și produselor alimentare care nu sunt preambalate (cu excepția cazului în care o reglementare specifică a UE sau o măsură națională impune acest lucru).

Atunci când informațiile nutriționale sunt furnizate în mod voluntar, acestea trebuie să respecte normele stabilite pentru etichetarea nutrițională obligatorie. Cu toate acestea:

- pentru băuturile alcoolice, declarația nutrițională se poate limita la menționarea valorii energetice. Nu se cere niciun format specific;
- pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate, declarația nutrițională se poate limita la menționarea valorii energetice sau a valorii energetice și a cantităților de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare. Aceste indicații pot fi exprimate doar per porție sau unitate de consum, cu condiția ca porția/unitatea să fie cuantificată și numărul de porții/unități să fie furnizat.

3.6.2. Sunt următoarele produse alimentare scutite de cerințele declarației nutriționale obligatorii?

Dispoziții pertinente: anexa V

— Produse neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente

— Făina (de exemplu, făina de grâu)

Da, sub rezerva respectării criteriilor de mai jos

Făina care nu conține niciun alt ingredient adăugat, de exemplu aditivi, vitamine, minerale, care nu a suferit nicio altă prelucrare decât decorticarea și măcinarea este considerat un produs neprelucrat ⁽¹⁾.

— Orez fiert parțial și orez prefiert

nu

Orezul fiert parțial suferă o etapă de prefierbere și, prin urmare, nu poate fi considerat ca fiind un aliment neprelucrat. Cu toate acestea, orezul beneficiază de excepția pentru produsele neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente.

— Ulei vegetal

nu

Uleiurile vegetale sunt produse prelucrate și, prin urmare, nu pot beneficia de excepția pentru produsele neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente.

— Zahăr

nu

Zahărul este un produs prelucrat și, prin urmare, nu poate beneficia de excepția pentru produsele neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente.

— Miere

Da

Mierea este considerată un aliment neprelucrat, care conține substanțe constitutive, nu ingrediente, după cum se precizează la considerentul 3 din Directiva 2014/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului ⁽³⁾ privind mierea. Miere poate beneficia, prin urmare, de derogarea de la cerința de a furniza declarații nutriționale obligatorii.

— Plante aromatice, condimente sau amestecuri ale acestora

— Plante aromatice, condimente care conțin Arome și/sau corectori de aciditate

Da

Plantele aromatice, condimentele sau amestecurile acestora sunt scutite de la cerința de a furniza declarații nutriționale obligatorii, deoarece sunt consumate în cantități mici și nu au niciun impact nutrițional semnificativ asupra alimentației. În mod similar, astfel de produse care conțin arome și/sau corectori de aciditate beneficiază de această exceptare, cu condiția ca aromele și/sau corectorii de aciditate să nu aibă niciun impact nutrițional semnificativ.

— Sare și înlocuitori de sare

— Sare iodată

nu

În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ privind adăugarea voluntară de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare, declarația nutrițională a produselor în care se adaugă vitamine și minerale trebuie să fie obligatorie. Cu toate acestea, adaosul de iod în sare nu este reglementat de Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, iar dispozițiile specifice de etichetare în ceea ce privește cantitatea de iod adăugat sunt reglementate de legislațiile naționale.

⁽¹⁾ Articolul 2 alineatul (1) litera (b) din regulament face trimitere la definiția „produselor neprelucrate” stabilită la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 privind igiena produselor alimentare: „«produse neprelucrate» înseamnă produsele alimentare care nu au fost prelucrate și include produsele care au fost divizate, separate, tranșate, decupate, dezosate, tocate, jupuite, măcinate, tăiate, curățate, decorticate, măcinate, răcite, înghețate, congelate sau decongelate”.

⁽²⁾ JO L 164, 3.6.2014, p. 1.

⁽³⁾ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

⁽⁴⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 26.

— Oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet, inclusiv cele (cei) la care s-au adăugat numai arome;

— Oțet fermentat cu sare adăugată nu

Scutirea pentru oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet este valabilă doar pentru produsele la care s-au adăugat numai arome.

3.7. Suplimente alimentare

3.7.1. În ceea ce privește suplimentele alimentare, ce terminologie referitoare la valorile de referință trebuie utilizată pentru declararea vitaminelor și a mineralelor?

Dispoziții pertinente: articolul 29 anexa XIII

Normele privind declarația nutrițională din regulament nu se aplică suplimentelor alimentare.

Articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ privind suplimentele alimentare prevede că informația privind vitaminele și mineralele trebuie, de asemenea, exprimată ca procentaj din valorile de referință menționate în anexa la Directiva 90/496/CEE⁽²⁾, care a fost înlocuită de Regulamentul din 13 decembrie 2014.

Directiva 90/496/CEE a solicitat utilizarea unui procent referitor la dozele zilnice recomandate (DZR), care sunt înlocuite în anexa XIII partea A din regulament prin consumul zilnic de referință sau „valorile nutriționale de referință (VNR)”. Cu toate că se poate folosi termenul „valorile nutriționale de referință” sau acronimul acestuia, VNR, cu condiția să fie clar explicat pe ambalaj și ușor de identificat de către consumator, este recomandat, din motive de coerență, să se folosească aceeași terminologie pentru suplimentele alimentare ca pentru alți nutrienți din produse alimentare⁽³⁾ și să se facă trimitere la consumul de referință.

3.7.2. Suplimentele alimentare care poartă o mențiune nutrițională și/sau de sănătate trebuie să prezinte o declarație nutrițională în conformitate cu regulamentul?

Dispoziții pertinente: articolele 29 și 49

Nu. Dispozițiile din regulament care prevăd o declarație nutrițională nu se aplică suplimentelor alimentare. În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ privind mențiunile nutriționale și de sănătate, în cazul suplimentelor alimentare, mențiunile nutriționale sunt furnizate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ privind suplimentele alimentare.

3.8. Produse specifice

3.8.1. Pentru produsele alimentare ambalate cu un lichid, declarația nutrițională ar trebui să corespundă produsului uscat (fără lichid) sau produsului în întregime (cu lichid)?

Dispoziții pertinente: articolul 31 alineatul (3)

Produsele alimentare solide pot fi prezentate într-un mediu lichid, astfel cum este definit la punctul 5 din anexa IX (cum ar fi saramura, sucul de fructe) sau alte lichide (de exemplu, ulei). Unii consumatori consumă totalitatea acestor produse, în timp ce alții consumă produsele după ce le scurg. În acest context, declarația nutrițională ar trebui, de preferință, să fie calculată pentru conținutul total de produs alimentar, produsul alimentar solid și lichidul împreună, atunci când există probabilitatea ca produsul să fie consumat în întregime. Aceste informații pot fi completate în mod voluntar printr-o declarație nutrițională a produsului după scurgere. Pentru alte produse pentru care se preconizează că lichidul nu va fi consumat, informațiile nutriționale bazate pe greutatea netă după scurgere par mai relevante.

În orice caz, declarația nutrițională trebuie să indice în mod clar că se referă la produse scurse sau la produs în întregime.

⁽¹⁾ JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

⁽²⁾ JO L 276, 6.10.1990, p. 40.

⁽³⁾ Articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

⁽⁴⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.